

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор
Одеського державного університету
внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор
Максим КОРНІЄНКО

«29» _____ 11 _____ 2023 р.

ВИСНОВОК

Одеського державного університету внутрішніх справ щодо дисертації Тригуба Сергія Миколайовича на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

ВИТЯГ

з протоколу засідання кафедри адміністративного права та адміністративного процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ МВС України № 7/1 від 10 листопада 2023 року щодо проведення публічної презентації та обговорення наукових результатів дисертації аспіранта заочної форми навчання Одеського державного університету внутрішніх справ Тригуба Сергія Миколайовича на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів»

ГОЛОВУЮЧА: доктор юридичних наук, професор Денисова Аліна Володимирівна.

ПРИСУТНІ:

Корнієнко М.В. доктор юридичних наук, професор,
Грохольський В.Л. доктор юридичних наук, професор,
Ярмакі Х.П. доктор юридичних наук, професор,
Підпала І.В. доктор юридичних наук,
Баранов С.О. кандидат юридичних наук, доцент,
Пишна А.Г. кандидат юридичних наук, доцент
Коропатов О.М. кандидат юридичних наук, доцент,
Домброван Н.В. кандидат юридичних наук, доцент,
Медведенко Н.В. кандидат юридичних наук, доцент,
Сірко В.С. кандидат юридичних наук, доцент,

Позігун І.О., доктор філософії

З присутніх - 4 доктор наук та 7 кандидатів наук - фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення наукового дослідження аспіранта заочної форми навчання Одеського державного університету внутрішніх справ Тригуба Сергія Миколайовича на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Робота виконана в Одеському державному університеті внутрішніх справ.

Науковий керівник: Ярмакі Х.П., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Одеського державного університету внутрішніх справ.

Тригуб Сергій Миколайович, народився 11 січня 1978р. у с. Костянтинівка, Баштанського району, Миколаївської області. Громадянин України.

У 1999 році закінчив Сімферопольський інститут Харківського національного університету внутрішніх справ за спеціальністю «Правоохоронна діяльність»; у 2008 році закінчив Кримський юридичний інститут Харківського національного університету внутрішніх справ за спеціальністю «Правознавство», здобув кваліфікацію юриста.

З вересня 2017 по серпень 2021 року навчався в аспірантурі Одеського державного університету внутрішніх справ.

В період з 1996 року по серпень 2018 рік проходив службу в органах внутрішніх справ України та органах Національної поліції України на посадах від слідчого районного відділу органів внутрішніх справ України до начальника відділу розслідування особливо тяжких злочинів слідчого управління Головного управління Національної поліції в Одеській області.

З вересня 2018 року пенсіонер МВС України.

В період з листопада 2019 року по квітень 2021 року працював на посадах в ГСУ ДБР та в бюро фінансових розслідувань.

З червня 2021 року по теперішній час керує управлінням відокремленого підрозділу комітету правового захисту України «Управління комітету правового захисту України в Одеській області».

з лютого 2022 року і наразі є волонтером благодійного фонду «З Одесою в серці».

Сімейний стан – одружений, має 2 дітей. Мешкає в м.Одесі.

З 01.09.2017 року наказом від 04.08.2017 року № 285 зарахований до

докторантури та аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ.

Тему дисертації затверджено на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ (протокол № 2 від 08 листопада 2017 року).

Освітньо-наукову програму підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» завершив 31.08.2021 року.

Здобувач має 9 наукових публікацій за темою дисертації, з них 1 стаття у періодичному науковому виданні іншої держави, 3 статті у наукових фахових виданнях України, 5 тез доповідей на науково-практичних конференціях.

СЛУХАЛИ:

Доповідь аспіранта Тригуба Сергія Миколайовича на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів». Здобувач ознайомив присутніх зі структурою дисертації, обґрунтував актуальність обраної теми дослідження, яка зумовлена тим, що надзвичайна обстановка, що складається внаслідок збройної агресії з боку Росії, негативно впливає на процес протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів: порушується порядок контролю за наркотиками, на тимчасово окупованій території надходить велика кількість наркотиків, до процесу незаконного обігу все частіше долучаються діти, нестача лік приводить до протиправного вживання наркотичних засобів військовослужбовцями ЗСУ, закладки «розповсюджуються» з окупованих територій на нещодавно звільнені території, використовуються інтернет мережі та інші інформаційні канали.

В Україні протягом останніх років зберігається тенденція збільшення кількості осіб, які звертаються за лікуванням внаслідок вживання наркотичних засобів. Близько 71,5% від усіх охоплених лікуванням осіб у диспансерній групі у 2021 році отримували лікування внаслідок вживання опіоїдів, 20,1% – внаслідок вживання кількох наркотичних засобів; 5,5% – внаслідок вживання канабіноїдів; 0,5% – внаслідок вживання кокаїну. В переважній більшості це мешканці міст жителі і молодь віком від 15 до 35 років.

Поширеність вживання будь-яких наркотиків протягом життя серед українських учнів у віці від 15-17 років не вища за середньоєвропейський показник. Так, близько 85,7% опитуваних, вживали алкогольні напої, близько 51% палили цигарки, та 8,7% вживали канабіноїди. Заходи з питань профілактики та зниження рівня вживання наркотиків здійснюються як державними установами, так і неурядовими організаціями, які спрямовані на популяризацію здорового способу життя, шляхом проведення різноманітних навчально-просвітницьких заходів, розповсюдження засобів особистого захисту серед населення, в тому числі і серед вразливих його груп.

В 2021 році в Україні на розгляді в судових інстанціях перебувало 7 344 справи про адміністративні правопорушення, пов'язані із незаконним виробництвом, придбанням, зберіганням, перевезенням, пересиланням наркотичних засобів або психотропних речовин без мети збуту в невеликих

розмірах (ст.44 КУпАП), з яких 6 063 справи були розглянуті та прийняті відповідні рішення.

У зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19) та введенням режиму воєнного стану в Україні Указом Президента України від 24 лютого 2022 року, та у зв'язку із активними бойовими діями в частині регіонів України, профілактичні заходи щодо протидії наркоманії не були проведені в повному обсязі.

Враховуючи вимоги сьогодення, державою здійснюється пошук нових методів та засобів впливу на учасників суспільних відносин у сфері інформаційної безпеки. Ситуація в ній постійно змінюється, адже інституційні перетворення спрямовані на вдосконалення правових інститутів, що забезпечують протидію незаконному обігу наркотичних засобів: розширюються повноваження, наприклад поліції, ЗСУ, СБУ в цій галузі. Вказані аспекти і проблеми, пов'язані з протидією незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів підкреслюють актуальності обраної теми.

Теоретичну базу дослідження становлять роботи наступних вітчизняних та зарубіжних учених у галузі адміністративного, конституційного, кримінального та інших галузей права, як: Авер'янов В.Б., Аршинов І.А., Бабенко А.М., Бачило І.Л., Боняк В.О., Баскаков В.Ю., Волощук А.М., Гриценко В.Г., Грохольський В.Л., Дабіджа Д.В., Денисова А.В., Ківалов С.В., Корнієнко М.В., Мердова О.М., Никифорчук Д.Й., Павкович С.М., Пчелін В.Б., Тарасенко Р.В., Швець Д.В., Шевчук О.М., Цехан Д.В., Хитра О.Л., Ярмакі Х.П. та інші.

Проте, незважаючи на наявність численних наукових досліджень, присвячених зазначеній проблематиці, все ще немає чіткої системи знань щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. Стан законодавства недостатньою мірою відображає рівень наукових досліджень у даній галузі, що негативно позначається на ефективності інституту регулювання суспільних відносин в протинаркотичній сфері, що ускладнює процес пошуку адекватної моделі правового регулювання відповідних відносин. Складність проблеми належної протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів зумовлює необхідність проведення комплексного наукового пошуку.

Тригуб С.М. звернув увагу на те, що у контексті наукової новизни наукового дослідження у дисертації:

уперше:

- науково доведено, що протидія незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів, під час дії режиму воєнного стану – це комплекс дій профілактичного, інформаційного, організаційного та правового характеру, що здійснюється суб'єктами протидії в межах їх компетенції із застосуванням: адміністративно-правових, оперативно-розшукових, кримінально-процесуальних, виховних та організаційних заходів, щодо запобігання, припинення протиправних дій, притягнення до відповідальності осіб що їх вчинили та усунення негативних наслідків у галузі обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів із залучанням можливостей сил Державної митної та Державної прикордонної служб України, Збройних сил України, Національної гвардії України, інших законностворених на території України

військових формувань та громадськості;

удосконалено:

наукову класифікацію суб'єктів протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів; а) за територією дії: 1) міжнародні: Інтерпол, Європол та ін.; 2) національні: СБУ, НПУ, ДПС, та ін; б) за компетенцією: 1) загальної компетенції, Президент України, Верховна Рада України; Кабінет Міністрів України; органи місцевої виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, громадські організації; 2) спеціальної компетенції: СБУ, поліція, Державна митна та прикордонна служби України, прокурора України та ін.

наукові підходи до визначення змісту «протидія незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів» - це комплекс скоординованих дій профілактичного, інформаційного, організаційного та правового характеру, що здійснюється у взаємодії суб'єктами протидії в межах їх компетенції із застосуванням: адміністративно-правових, оперативно-розшукових, кримінально-процесуальних, організаційних та виховних заходів, щодо запобігання та припинення протиправних дій, притягнення винних у їх вчиненні до відповідальності та усунення негативних наслідків протиправного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

визначення «взаємодія Національної поліції з іншими суб'єктами протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів» - це спільна діяльність відповідних суб'єктів, яка має узгоджений, систематичний та цілеспрямований характер, спрямований на недопущення розповсюдження, такого негативного явища як наркоманія в суспільстві шляхом вчинення нормативно - визначених та узгоджених за місцем і часом дій із застосуванням відповідного правового інструментарію.

Дисертант детально доповів, яким чином ним вирішувалися завдання, що ставилися перед дослідженням, висвітлив наукову та практичну значущість одержаних результатів.

Крім того, відзначив, що за результатами виконання завдань поставлених у дослідженні було вирішено конкретне наукове завдання та отримано ряд висновків, зокрема:

1. Аналіз наукових праць у галузі протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів свідчать про існування проблемних питань, які не досліджувалися а) більшість робіт містять інформацію, яка торкається протидії наркоманії в мирний час, а не під час пандемії та воєнного стану; б) питанню протидії присвячено наукові праці, які містять інформацію загального характеру, а не конкретно діяльності Національної поліції України; в) пропозиції спрямовані на уніфікацію антинаркотичного законодавства; г) повноваження суб'єктів протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів обмежуються відповідною сферою багатьох з яких дублюються; д) роботи торкаються різних галузей права: адміністративного, кримінального, кримінально-процесуального, медицини, соціології, психології та ін.

2.Класифіковано нормативні акти, що регламентують питання протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів: 1) за визначенням повноважень: а)загальні, які визначають права, обов'язки і повноваження всіх суб'єктів протидії незаконному обігу наркотиків: Конституція і закони України, міжнародно-правові акти; б)спеціальні - визначають лише повноваження відповідних підрозділів Національної поліції, наприклад, норми Наказу МВС України № 650 «Про організацію діяльності служби дільничних офіцерів поліції та поліцейських офіцерів громади»; 2) за ієрархічністю: а) Конституція і закони України б)міжнародні; в) підзаконні акти.

3.Доведено, що форми діяльності Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів - це зовнішнє вираження дій Національної поліції України, в межах її компетенції з питань реалізації завдань і функцій, в сфері протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, спрямованих на запобігання та припинення порушень обігу наркотиків, забезпечення притягнення винних у їх вчиненні до відповідальності та усунення чинників, що ускладнюють їх реалізацію.

4.Надано визначення алгоритму дій поліцейського, під час виявлення наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів у неповнолітньої особи – це як самостійні, так із залученням представників інших служб та підрозділів поліції, Державної служби України у справах дітей, посадових осіб інших компетентних органів та громадськості, послідовні організаційні та процесуальні дії працівника поліції, щодо документування причетності неповнолітнього до незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів.

5. Обґрунтовано, що для покращення взаємодії між відповідними суб'єктами необхідно прийняти спільний міжвідомчий нормативно-правовий акт – наказ «Про взаємодію органів Національної поліції України, СБУ, Державної прикордонної служби України, Державної митної служби України в сфері протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів» з визначенням в ньому відповідної компетенції кожного із суб'єктів та напрямів взаємодії.

6. З'ясовано що діяльність поліції щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів більш ефективна в країнах де на законодавчому рівні легалізовані легкі наркотики (Канада, Нідерланди, Уругвай та ін.) та де історично склалась культура вживання легких наркотичних засобів (Японія, Індія, Мексика та ін.).

7.Запропоновано прийняття Закону України «Про легалізацію канабіса» та Державну антинаркотичну Стратегію, Наказу МВС України «Про затвердження Статуту патрульної служби поліції», внести зміни до чинних нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів.

По закінченні доповіді дисертанту, присутніми було поставлено ряд запитань.

ГРОХОЛЬСЬКИЙ В.Л. доктор юридичних наук, професор: Сергію Сергійовичу, скажіть, будь ласка, в якості пропозиції Вами запропоновано

прийняти Закон України «Про легалізацію канабісу»? Виникає питання: що на Вашу думку посприяло даній пропозиції і чому саме канабісу, а не інших легких наркотиків (маріхуани)?

ТРИГУБ С.М.: Дякую за поставлене питання.

Аналіз зарубіжного досвіду питань легалізації наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів надав можливість встановити: а) вживання канабісу не приводить до наркотичної залежності; б) більшість країн світу мають законодавче закріплення, як вільно: Канада, Нідерланди, Уругвай, так і обмежено: Аргентина, Бразилія, Австралія, ЮАР, Великобританія та ін, та за медичним призначенням: Італія, Перу, Хорватія, Данія та ін. вживати канабіс; в) вживання, перевезення, продаж легких наркотиків, в тому числі і канабісу, знаходиться під контролем відповідних держав; г) статистичні дані підкреслюють зниження кількості вчинених правопорушень, щодо незаконного обігу наркотиків в країнах де легалізовано обіг легких наркотичних засобів; д) у Канаді та Уругваю нормативні акти чітко визначають правила поведінки осіб, які вживають канабіс, обмеження, що пов'язані з процедурою продажу, віковими особливостями осіб, місць вживання канабісу. Порушення норм вживання канабісу дає можливість державі ввести санкції відносно правопорушників, вплоть до позбавлення права вживати канабіс.

КОРНІСНКО М.В. доктор юридичних наук, професор: Вами проаналізовано принципи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, до загальних принципів віднесено принцип інноваційності і відкритості до змін, хотілося б почути від Вас в чому полягає цей принцип?

ТРИГУБ С.М.: Дякую за запитання.

Потреба імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, з іншої, не залишає інших варіантів для Національної поліції України, як здійснювати адміністративну діяльність через трансформацію (запозичення) наукових досліджень і публічних управлінських розробок у практику публічного адміністрування, використовуючи нові підходи щодо надання адміністративних послуг і здійснення виконавчо-розпорядчої діяльності з метою адаптації їх до стандартів ЄС та подальшого розвитку. Українська публічна адміністрація має працювати більш відкрито, активно обмінюватися інформацією з державами-членами ЄС, прищеплювати високі європейські цінності та застосовувати формальні процедури публічного управління та технічного забезпечення протидії Незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

ПІДПАЛА І.В. доктор юридичних наук: Панове здобувач, дуже цікава доповідь, ґрунтовна і актуальна на сьогодні. Вказуючи суб'єктів протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів Ви вказуєте, що одним із суб'єктів є СБУ. Яка роль належить цьому державному органу щодо протидії незаконному обігу наркотиків?

ТРИГУБ С.М.: Дякую за поставлене питання.

Відповідно до закону України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» організація протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів покладається на органи Національної поліції, Службу

Безпеки України та центральні органи виконавчої влади, які реалізують державну політику в сфері протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів. У разі виявлення порушень порядку обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів органами виконавчої влади, які здійснюють контроль за ним, останні зобов'язані вжити заходів до їх усунення та надіслати інформацію до правоохоронних органів, які ведуть боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів психотропних речовин і прекурсорів.

Служба Безпеки України відіграє основну роль в галузі запобігання та протидії незаконному обігу наркотиків, наприклад, на підставі норм Закону України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» СБУ здійснює:

1. Організацію протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів; 2. Порядок проведення контрольної поставки; 3. Порядок проведення оперативної закупки.

В межах своїх повноважень взаємодіє з іншими правоохоронними органами та органами державної влади і місцевого самоврядування щодо затримання осіб, проведення оперативно-розшукових та слідчо-оперативних заходів в межах своєї компетенції. Так з інформації з офіційного сайту СБУ, СБУ ліквідувала міжрегіональну мережу продажу важких наркотиків, 24 грудня 2021 Безпека держави СБУ знешкодила організоване злочинне угруповання, яке займалось збутом важких наркотиків у різних регіонах України. У ході спецоперації у Києві та Черкаській області затримано 8 зловмисників – лідерів та активних учасників групи.

ДЕНИСОВА А.В. доктор юридичних наук, професор: Мені також сподобалася доповідь, ґрунтовно, послідовно, багато цікавої та своєчасної інформації. В мене до Вас наступне питання: В якості пропозиції ви пропонуєте прийняти «Державну антинаркотичну стратегію до 2030». Питання, які її позитивні моменти, наприклад, відносно проекту «Державної стратегії наркополітики до 2030 року», запропонованої Кабінетом Міністрів України в 2020 році?

ТРИГУБ С.М.: Дякую за запитання.

Необхідність прийняття Стратегії є одним із зобов'язань щодо інтеграції України до світової та Європейської спільноти, виконання визначених ООН цілей сталого розвитку вимагає удосконалення державної політики у сфері обігу наркотичних засобів, відповідно до принципів інтегрованого та збалансованого підходу, що має відповідати як потребам забезпечення здорового способу життя, та сприяння благополуччю, безпеки громадян, так і неухильному дотриманню прав і свобод людини.

У зв'язку з тим, що проект Стратегії Кабінетом Міністрів України розроблявся у 2020 році він не передбачав ситуації сьогодення: економічний занепад України, підвищення корупції, наслідки пандемії, збройної агресії з боку росії. Тому в новому проекті Стратегії нами запропоновано: Визначити дію стратегії на період дії режиму воєнного стану; Перспективні плани на післявоєнний період; Міжнародне співробітництво з дружніми країнами, з питань протидії наркотичним засобам, психотропним речовинам та прекурсорам. Питання фінансування державної політики в галузі протидії. Удосконалення міжнародного досвіду з питань протидії наркоманії.

СІРКО В.С.: кандидат юридичних наук, доцент: Мені дуже імпонує, що Ви обрали тему, пов'язану з інститутом протидії незаконного поводження з наркотичними засобами. Одне із питань у Вашем дослідженні присвячено взаємодії підрозділам поліції з іншими суб'єктами протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовина і прекурсорів. Чи ефективна така взаємодія? І що Вами запропоновано для її покращення?

ТРИГУБ С.М.: Дякую за запитання.

Взаємодія Національної поліції з іншими суб'єктами протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів— це спільна діяльність відповідних суб'єктів, яка має узгоджений, систематичний та цілеспрямований характер, спрямований на недопущення розповсюдження такого негативного явища як наркоманія в суспільстві шляхом вчинення нормативно визначених та узгоджених за місцем і часом дій із застосуванням відповідного правового інструментарію.

До основних ознак взаємодії органів Національної поліції з органами державної влади, населенням, територіальними громадами, інститутами громадянського суспільства, міжнародними організаціями та засобами масової інформації з приводу протидії незаконного обігу наркотиків належать наступні: 1) спільна діяльність; 2) узгодженість дій за часом і місцем; 3) має правове підґрунтя; 4) взаємодія можлива лише між суб'єктами, які мають певні нормативно визначені повноваження з приводу об'єкта такої взаємодії; 5) цілеспрямований та систематичний характер, оскільки тільки таким чином можливо зменшити негативний вплив від наркоманії; 6) наявність відповідного правового інструментарію у суб'єктів взаємодії, що дає можливість застосовувати заходи превентивного та примусового характеру з метою запобігання та протидії наркоманії; 7) як правило, початок процесу спільної діяльності відбувається на підставі індивідуального адміністративного акта або регіональної програми, де визначаються відповідні суб'єкти, час і місце проведення та форма певного правового заходу, якій планується здійснити, тощо.

Для покращення взаємодії нами запропоновано прийняті міжвідомчий нормативний акт – наказ «Щодо взаємодії органів Національної поліції України, СБУ, Державної прикордонної служби України, Державної митної служби України в галузі протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів» з визначенням в ньому відповідної компетенції кожного із суб'єктів та шляхів сприяння.

БАРАНОВ С.О. кандидат юридичних наук, доцент: Чи були використані в Вашій роботі праці науковців, які представляють школи ОДУВС?

ТРИГУБ С.М.: Дякую за питання.

В своїй роботі дійсно я використовував праці-правників Одеського державного університету внутрішніх справ:

Волощука Анатолія Миколайовича використовуючи матеріали монографії «Державно-правова політика протидії незаконному обігу наркотиків в Україні» при аналізі принципів, суб'єктів, форм та методів протидії.

Наукові праці Ярмачі Христофора Петровича під час аналізу форм протидії;

Наукові здобутки Корнієнко Максима Вікторовича під час аналізу складових поняття протидії незаконному обігу наркотичних засобів,

психотропних речовин та прекурсорів і повноважень органів Національної поліції, як в оперативно-розшуковій діяльності та в сфері ювенальної превенції;

Матеріали дисертаційного дослідження Грохольського Володимира Людвиговича на тему: «Управління діяльності спеціальних підрозділів МВС України по боротьбі з організованою злочинністю», під час аналізу повноважень поліції щодо протидії незаконному обігу;

Матеріали наукових статей Коропатова Олега Миколайовича, під час аналізу методів протидії;

Матеріали дисертаційного дослідження Мазуренка Олександра Васильовича, науковим керівником якого є Бабенко Андрій Миколайович.

Наукові праці Рудой Катерини Миколаївни під час аналізу правової бази запобігання незаконному обігу наркотичних засобів.

Праці Денисової Аліни Володимирівни під час визначення суб'єктів протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів.

Після відповідей на запитання науковців, науковим керівником доктором юридичних наук, професором Ярмакі Х.П., було доведено відгук наукового керівника. В якому надано оцінку дисертанту, як людині грамотній, з науковим мисленням, досвідчену, цілеспрямовану та ініціативну, Тригуб С.М. вдало зумів використати свій творчий потенціал і досить ґрунтовно та досконало виконав наукове дослідження.

Завдання, які поставив перед собою Тригуб Сергій Миколайович поступово розкриті в дисертації, надано слушні висновки, також в роботі є належна емпірична база.

Тригуб С.М. цілком сформувався як науковець, його дисертаційне дослідження на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів», представлене на публічній презентації, є завершеною працею, яка має суттєве значення для вітчизняної юридичної науки, а його автор готовий до атестації здобувача ступеня доктора філософії.

Під час наукової дискусії учасниками публічної презентації надано свої думки і міркування, щодо представленого на розгляд дослідження.

КОРНІЄНКО М.В. доктор юридичних наук, професор: Сергій Миколайович виходить на захист, маючи гарну роботу. Незважаючи на події в країні дуже позитивно, що наука продовжує розвиватися, а здобувачі готувати дослідження та виходити на захист. Тема дисертації Тригуба С.М. є актуальною зараз і не втратить своєї актуальності і в мирний час. Я підтримую роботу та бажаю Вам успіху.

ГРОХОЛЬСЬКИЙ В.Л. доктор юридичних наук, професор: Цікава доповідь, Ви гідно трималися. На сьогодні в умовах воєнного стану питання протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів набуває своєї виключної актуальності, має перспективи і для майбутніх поглиблених наукових пошуків.

ПІДПАЛА І.В. доктор юридичних наук: Сергію Миколайовичу, обрана вами тема є можна сказати «вічною». Вона була актуальною у всі роки, і ця проблематика не вичерпала себе, адже світ і суспільство постійно змінюються.

Тема є особливо перспективною і в умовах воєнного часу, коли з'являються нові наркотичні засоби, шляхи отримання, перевезення та продажу, і протидія незаконному обігу є постійною проблемою.

Актуальність роботи сумнівів не викликає, новизна в роботі є, висновки – слушні, всі формальні умови дотримано, підтримую Вас і Вашу роботу бажаю успіху.

ДЕНИСОВА А.В. доктор юридичних наук, професор: Сергій Миколайович, сьогоднішній день є одним з основних етапів по проходженню атестації Вашої роботи. Дослідження є завершеним і готовим для подальшої атестації. Буде цікаво, якщо в майбутньому Ви проведете порівняння не тільки з країнами Європи, Америки але й Сходу визначивши для себе більш широку тематику. Я Вас підтримую і бажаю успіху!

БАРАНОВ С.О. кандидат юридичних наук, доцент: дозвольте висловити своє бачення стосовно цієї роботи. Прислухаючись до сказаного раніше, погоджуюсь, що тема є сталою, вічною. Враховуючи швидкі зміни законодавства, понятійного апарату, різних підходів щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів, особливо під час дії режиму воєнного часу, який і зараз триває, тому тема є актуальною. Підтримую Вас і Вашу роботу.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» зі спеціальності 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Адміністративно-правові режими є своєрідною складовою і необхідною умовою життєдіяльності суспільства, а їх забезпечення має розглядатися як невід'ємна частина управлінської функції держави.

Розвиток України як демократичної, незалежної та правової держави є можливим лише за умови забезпечення її територіальної цілісності, державного суверенітету та національної безпеки, у тому числі і в інформаційній сфері.

Надзвичайна обстановка, що складається внаслідок збройної агресії з боку Росії, впливає на зміну характеру суспільних відносин, вимагає зміни форм і методів публічного адміністрування в екстремальних умовах, що створилися, і, як наслідок, встановлення спеціального адміністративно-правового режиму життєдіяльності громадян, суспільства і держави.

Соціальна корисність та потенційна небезпека конфіденційної інформації вимагають детального аналізу національної інформаційної сфери, оскільки поряд зі стратегічним значенням інформації, інформаційних ресурсів для забезпечення ефективного державного управління вплив інформаційних технологій на життя суспільства, держави, окремого громадянина має і певні негативні наслідки: випадки несанкціонованого доступу до інформації, її знищення, незаконний збір, використання та інші протиправні діяння, стрімке збільшення кібератак на

інформаційну інфраструктуру державних органів тощо. Так, у виступі Президента України Володимира Зеленського під час участі у панелі «Цифрова трансформація» у межах саміту «Великої двадцятки» зазначалося: «...Понад 1300 кібератак ми відбили за вісім місяців російської війни. У перший тиждень вторгнення Росія знищила ключовий дата-центр нашої країни, і рішення у відповідь – це «хмари», у які ми перенесли частину інформаційних систем».

Відповідно до цієї реальності держава шукає нові методи та засоби впливу на учасників відносин у сфері інформаційної безпеки. Ситуація в ній постійно змінюється, адже інституційні перетворення спрямовані на вдосконалення правових інститутів, що забезпечують реалізацію прав в інформаційній сфері, підвищення ефективності системи публічного адміністрування, розвиток людського капіталу та громадянського суспільства, стійке функціонування та розвиток національної економіки, подолання технологічного та інфраструктурного відставання в сфері застосування інформаційно-комунікаційних технологій.

Конфіденційна інформація, на відміну від доступної інформації не призначена для широкого кола осіб. Конфіденційність передбачає віднесення певних відомостей до інформації з обмеженим доступом та має здійснюватися чітко у відповідності та на підставі чинних правових норм. Конфіденційна інформація незалежно від того, предметом яких відносин вона виступає, має певну цінність для суб'єкта інформації: держави, фізичної або юридичної особи.

Враховуючи наявні проблеми в інформаційній сфері, про які йдеться, зокрема, у Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні, Доктрині інформаційної безпеки України, коли існує необхідність розвитку інформаційного законодавства, проведення системної кореляції з вирішення питань захисту та забезпечення основних прав, цінностей і соціально-економічних інтересів людини, суспільства і держави, побудови в умовах відкритого суспільства ефективної системи інформаційної безпеки України, проблеми вдосконалення адміністративно-правового режиму інформації з обмеженим доступом набувають особливої важливості. Тільки наявність достатніх адміністративних засобів охорони інформації в цілому та інформації з обмеженим доступом зокрема, може гарантувати розв'язання окреслених проблем.

Теоретичну базу дослідження становлять роботи вітчизняних та зарубіжних учених у галузі адміністративного, конституційного, кримінального та інших галузей права, як: Авер'янов В. Б., Аршинов І.А., Банах С. В., Бачило І.Л., Боняк В.О., Баскаков В.Ю., Гриценко В.Г., Грохольський В.Л., Дабіджа Д.В., Денисова А.В., Дідук А.В., Дорошенко Д.І., Іщенко О.М., Калюжний Р.А., Коваленко Н.В., Коренюк О.О., Кормич Б.А., Корніснко М.В., Коропатов О.М., Ліпкан В.А., Максименко Ю.Є., Мовчан А.В., Настюк В.Я., Нікіфорова Г.К., Перун Т.С., Прокоф'єва Д.М., Сенік С.В., Скакун О.Ф., Спаський А.С., Фролова О.Г., Швець Д.В., Чердинцев Ю.Г., Черних С.П., Ямкова Т.І., Ярмачі Х.П. та інші.

Проте, незважаючи на наявність численних наукових досліджень, присвячених зазначеній проблематиці, все ще немає чіткої системи знань про інформацію з обмеженим доступом. Стан законодавства недостатньою мірою відображає рівень наукових досліджень у даній галузі, що негативно позначається

на ефективності інституту інформації з обмеженим доступом в Україні, ускладнює процес пошуку адекватної моделі правового регулювання відповідних відносин. Складність проблеми правового регулювання інформації з обмеженим доступом зумовлює необхідність проведення комплексного наукового пошуку.

Сучасні адміністративно-правові режими повинні слугувати і відповідати інтересам суспільства, все більш ставати інструментом захисту інтересів особистості, у тому числі й у кризових ситуаціях. У процесі застосування адміністративно-правових режимів розкриваються їх позитивні можливості з точки зору багатофункціональності та призначення.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано відповідно до Стратегії національної безпеки України (Указ Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392/2020), Національної стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 24 березня 2021 р. № 119/2021), Загальнодержавної програми «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2021 року (постанова Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 р. № 453), відповідно до плану наукових досліджень «Концепція розвитку адміністративного, адміністративно-процесуального права та фінансового права в умовах євроінтеграції» (на 2016–2020 рр.), загально-університетської теми науково-дослідних робіт «Пріоритетні напрямки розвитку реформування правоохоронних органів в умовах розгортання демократичних процесів у державі» (державний реєстраційний номер 0116U006773) та теми науково-дослідних робіт кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Одеського державного університету внутрішніх справ: «Забезпечення прав, свобод і інтересів людини в сучасних умовах адміністративно-правовими засобами» (державний реєстраційний номер 0121U109272).

Тему дисертації затверджено Вченою радою Одеського державного університету внутрішніх справ 30 жовтня 2020 р. (протокол № 3).

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційного дослідження є здійснення комплексного теоретико-прикладного аналізу юридичної природи адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України та надання пропозицій щодо удосконалення цього режиму.

Мета дисертаційного дослідження обумовила необхідність постановки та вирішення наступних завдань:

- дослідити історіографію конфіденційної інформації у вітчизняній адміністративній доктрині;
- охарактеризувати конфіденційну інформацію як виду інформації з обмеженим доступом;
- надати класифікацію конфіденційної інформації;
- розкрити поняття та охарактеризувати елементи структури адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції;
- визначити правову основу та принципи адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України;
- проаналізувати зарубіжний досвід адміністративно-правових режимів конфіденційної інформації в підрозділах поліції;

- розробити пропозиції та рекомендації щодо основних напрямів удосконалення адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України.

Об'єктом дослідження є суспільні правовідносини, що виникають у сфері забезпечення адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України.

Предметом дослідження є адміністративно-правовий режим конфіденційної інформації в Національній поліції України.

Методи дослідження. Методологічну основу дисертації становить сукупність загальнонаукових та спеціальних методів пізнання, зумовлених метою й особливостями досліджуваної теми. Основним підґрунтям дослідження є метод пізнання, побудований на законах, категоріях та принципах діалектики, відповідно до вимог якої призначення, правові засади, особливості, суб'єкти забезпечення, здійснення контролю за режимом конфіденційної інформації в Національній поліції розглядаються як елементи цілісного явища, які знаходяться у тісному зв'язку та взаємодії між собою.

З урахуванням специфіки теми, мети і завдань у дисертаційному дослідженні було використано наступні методи: історико-правовий метод застосовано при розгляді історіографії дослідження наукової думки, розвитку та становлення конфіденційної інформації в Національній поліції України (підрозділ 1.1); формально-логічний метод застосовувався при формулюванні визначення понять: конфіденційна інформація, адміністративно-правового режим конфіденційної інформації, адміністративно-правовий режим конфіденційної інформації в Національній поліції України (підрозділи 1.2; 2.1); структурно-функціональний метод надав можливість розкрити ознаки конфіденційної інформації, охарактеризувати функціональне призначення адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України та проаналізувати його складові елементи (підрозділи 1.2, 2.1 та 2.2); порівняльно-правовий метод було застосовано під час аналізу нормативно-правових актів України та зарубіжних країн, які регламентують процеси поводження з конфіденційною інформацією підрозділами поліції (підрозділи 2.1 та 3.1); метод прогнозування у формі моделювання застосовано при формулюванні пропозицій та рекомендацій щодо удосконалення нормативного забезпечення адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції (підрозділи 2.1 та 3.2). Застосовано також методи аналізу і синтезу, структурно-функціональний та інші методи, які надали можливість класифікувати конфіденційну інформацію (підрозділ 1.3).

Нормативним підґрунтям роботи є Конституція та закони України, підзаконні нормативно-правові акти, нормативно-правові акти, які регулюють відносини у сфері обігу інформації з обмеженим доступом, міжнародні Конвенції, згоду на які надано Верховною Радою України, відповідно до яких здійснюється діяльність поліції щодо поводження з конфіденційною інформацією.

Емпіричною базою дослідження є публікації у періодичних виданнях, довідкова література, звіти та статистичні матеріали.

Наукова новизна одержаних результатів Дисертація є одним із перших монографічних досліджень адміністративно-правового режиму конфіденційної

інформації в органах Національної поліції України, в якому охарактеризовано його історіографію, правову та організаційну основи і надано пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства у цій сфері. Відповідно до результатів проведеного дослідження отримано результати, що характеризуються науковою новизною, мають як теоретичне, так і практичне значення, зокрема:

уперше:

з'ясовано, адміністративно-правовий режим конфіденційної інформації в Національній поліції України- як закріплений у вітчизняному законодавстві порядок діяльності поліцейських та органів Національної поліції із застосуванням імперативного методу правового впливу та системи спеціальних засобів забезпечення та охорони державних і приватних інтересів у сфері поводження з конфіденційною інформацією;

виділено етапи поводження з конфіденційною інформацією в поліції України: I –й період- до 60 років ХХ століття (конфіденційна інформація зберігалася на паперових носіях, має «фізичні» шляхи надходження); II- з 60-90 роки ХХ століття (створення системи електронних обліків конфіденційної інформації); III- з 90-тих років ХХ століття по 2015 рік (автоматизація баз даних, комп'ютеризація обліків, інформаційні мережі); IV-з 2015 рік по теперішній час (відокремлення інформаційних обліків конфіденційної інформації Міністерства внутрішніх справ від обліків Національної поліції України);

проаналізовано принципи адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України, серед яких виділено: а) загальні: 1).законності; 2).верховенства права; 3).інноваційності і відкритості до змін; 4).компетентності і спроможності; 5). поваги приватності; 6). пріоритета прав людини; та б) спеціальні: 1).відповідальності органів Національної поліції України; 2). підзвітності; 3). обмеженого доступу; 4).обов'язкової наявності суб'єкта-розпорядника інформації органа Національної поліції України;

доведено, що конфіденційна інформація, розпорядником якої є Національна поліція, під дію час режиму воєнного стану має стратегічне значення для національної безпеки країни, так інформація про загиблих та безвісті зниклих осіб є необхідною для окупантів, щодо незаконного заволодіння майном та нерухомості цих осіб. Конфіденційна інформація щодо працівників поліції, осіб, що несли службу в зоні проведення антитерористичної операції (операції об'єднаних сил) на окупованих територіях- джерело для переслідування, катування, знущання над особами. Інформація, щодо осіб, які схильні до вчинення правопорушень, осіб, за якими встановлено адміністративний нагляд- є джерелом для окупантів для залучення цих категорій осіб до співробітництва;

удосконалено:

поняття «конфіденційна інформація» - відомості (дані), які можуть бути зафіксовані на матеріальних (паперових) або електронних носіях, доступ до яких обмежений відповідно до законодавства України, власником яких є фізичні та юридичні особи, а розпорядниками- спеціальні уповноважені суб'єкти правових відносин виключно для захисту визначеного законом приватного та національного інтересу;

визначення адміністративно-правовий режим конфіденційної інформації - це універсальний, постійно діючий адміністративно-правовий режим, заснований

на організаційно-правових засобах, яким притаманний імперативний метод регулювання відносин у сфері обігу відомостей, що належить до інформації з обмеженим доступом;

класифікацію конфіденційної інформації за наступними критеріями: 1) за правом власності: а) державна; б) приватна; 2) за правом доступу: а) під час виконання посадовими особами службових повноважень; б) власника та осіб, яким надано це право; 3) за галуззю застосування: а) комерційна; б) банківська; в) податкова; г) адвокатська; д) судова; є) правоохоронна та ін.

систему ознак конфіденційної інформації: а) належність до інформації з обмеженим доступом; б) доступ до інформації визначається самою особою або нормами законодавства; в) суб'єктами конфіденційної інформації можуть бути фізичні або юридичні особи.

структуру адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України, до якої віднесено: суб'єкти та об'єкти режиму, мета, правова основа (нормативно-правові акти), принципи, відповідальність за порушення «режимних норм», просторово-часові межі дії правового режиму; організаційно-правові заходи та методи забезпечення режиму.

набули подальшого розвитку:

аналіз діяльності поліції зарубіжних країн дав можливість визначити, що поведіння з конфіденційною інформацією більш ефективне в країнах де існують профільні закони;

система ознак адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в Національній поліції України: а) встановлюється та регламентується нормами публічного права; б) його метою є: охорона інтересів держави, фізичних та юридичних осіб; реалізація та захист прав суб'єктів інформаційних відносин; в) пріоритетним є імперативний метод регулювання (наявність заборон та приписів); г) має приватний або державний характер; д) забезпечується державним примусом (за порушення або невиконання встановлених вимог у залежності від рівня небезпечності передбачено певний вид юридичної відповідальності); ж) правове регулювання в межах даного режиму носить комплексний характер, що включає норми різних галузей права;

сформульовано пропозиції щодо Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», наказів МВС України: «Про затвердження Положення про інформаційно-комунікаційну систему «Інформаційний портал Національної поліції України», «Про затвердження Положення про інформаційно-пошукову систему «Філін» та пропозиція щодо прийняття профільного закону «Про конфіденційну інформацію».

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертації положення, висновки і рекомендації можуть бути використаними у:

– у науково-дослідній сфері – для подальшого дослідження загальнотеоретичних питань функціонування адміністративно-правового режиму конфіденційної інформації в органах Національної поліції України (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження Одеського державного університету внутрішніх справ від 05.01.2023 р.);

– у *практичній діяльності* – для підвищення ефективності організації роботи суб'єктів правовідносин у сфері поводження з конфіденційною інформацією шляхом реалізації норм законодавства, які регулюють відповідні відносини в Україні;

– у *навчальному процесі* – для підготовки монографій, підручників та посібників з навчальних дисциплін: «Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції», «Поліцейська діяльність», «Антикорупційне законодавство», «Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності підрозділів Національної поліції України» (Акт про впровадження результатів дисертаційного дослідження Одеського державного університету внутрішніх справ від 22.12.2022 р.).

Апробація результатів дисертації. Основні положення та висновки дослідження оприлюднені автором у виступах на науково-практичних конференціях, зокрема: VII міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Стан та перспективи розвитку адміністративного права України» (Одеса, 06 листопада 2020р.), Всеукраїнського науково-практичного круглого столу «Актуальні питання охорони громадського порядку в умовах карантину» (Одеса, 30 квітня 2021р.), науково-практичного круглого столу «Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства: сучасний стан та перспективи розвитку» (Одеса, 25 листопада 2021 р.)

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається із анотації, вступу, 3 розділів, що містять 7 підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатку. Загальний обсяг дисертації становить 198 сторінок, із них основного тексту 179 сторінок, списки використаних джерел налічують 178 найменувань і розміщені на 22 сторінках, додатки викладено на 7 сторінках.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ ТА ВІДОМОСТІ ПРО АПРОБАЦІЮ МАТЕРІАЛІВ ДИСЕРТАЦІЇ:

у вітчизняних наукових фахових виданнях:

1.Ярмакі Х.П., Тригуб С.М. Форми діяльності Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів Південноукраїнський правничий часопис №4, 2020 р. С.108-112.

2.Тригуб С.М., Коропатов О.М. Методи діяльності Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів Юридичний бюлетень №29, 2023 р. С.252-258.

3. Тригуб С.М. Принципи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів. Юридичний бюлетень №30, 2023 р. С.156-162.

у науковому періодичному виданні іншої держави:

1. Nadiia Medvedenko, Andrii Kuchuk, Serhii Tryhub Administrative and Legal Support of Police Management in the Context of Economic Integration. Baltic Journal of Economic Studies, Volume 9 Number 4. Riga, Latvia: "Baltija Publishing", 2023, 268 p. P.190-197. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2023-9-4-190-197>

які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1.Тригуб С.М. Деякі аспекти зарубіжного досвіду протидії незаконному

обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. Стан та перспективи розвитку адміністративного права України: Матеріали VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Одеса, 23 жовтня 2019 р.) Одеса, ОДУВС, 2019. 192 с., С. 144-146

2. Тригуб С.М. Питання взаємодії поліції та громадськості щодо профілактики наркоманії. Матеріали VII Міжнар. наук.-практ. онлайн-конф. Стан та перспективи розвитку адміністративного права України., м. Одеса, 06 листопада 2020 р. Одеса : ОДУВС, 2020. 138 с., С.115-116.

3. Тригуб С.М. Деякі питання адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції «Роль та місце правоохоронних органів в розбудові правової демократичної держави» Одеса, 31.03.21 ОДУВС, 2021, 255 с., С.151-153.

4. Тригуб С.М. Питання взаємодії поліції та громадськості, щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів. Матеріали науково-практичного круглого столу: Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства: сучасний стан та перспективи розвитку. м. Одеса, 25 листопада 2021 р. Одеса : ОДУВС, 2021. 106 с., С.92-94.

5. Тригуб С.М. Деякі питання протидії незаконному обігу наркотичних засобів та напрямки їх удосконалення при взаємодії поліції з органами публічної адміністрації та громадськістю. Матеріали Всеукраїнського науково-практичного круглого столу: Актуальні питання запобігання корупції: міжнародний та національний досвід, м. Одеса, 22 грудня 2022 р. Одеса : ОДУВС, 2022. 86 с., С.66-68.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно, з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення матеріалів дослідження, наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечують легкість і доступність їх сприйняття.

У результаті публічної презентації наукових результатів дисертації Тригуба С.М. і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Тригуба Сергія Миколайовича на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Тригуба С.М. відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора

філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Тригуба С.М. на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів Національної поліції України щодо протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Головуюча на засіданні
кафедри адміністративного права та
адміністративного процесу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Одеського державного університету
внутрішніх справ МВС України
доктор юридичних наук, професор

Аліна ДЕНИСОВА